

9. Λένα Καλλέργη, Σκαρί

περιγραφή

αίσθημα
περιορισμού
ασφυξίας

Το κορμί
πάντα μπαίνει
σε μανίκια στενά
σε φόδρες αλύγιστες
σε κουμπιά που κοντεύουν να σπάσουν.

Τρεις αρνη-
τικές διατυ-
πώσεις που
μαρτυρούν
την αδυνα-
μία του
ποιητικού
υποκειμένου
και την
αποστροφή
του
γι' αυτό
που βιώνει.

Δεν χωρά
στα δοσμένα μεγέθη να πάλλεται
και γυμνά δεν μπορεί να πηγαίνει.
Έτσι λέει η ιστορία του.

Τι να το έντυνα
ώστε όταν φυσάει
να μην μένουν επάνω του
οι εποχές και τα κρίματα.

Κι όταν βρέχει να στέκεται
να θυμάται τη δίψα του
να επιστρέφει στον ήλιο
με ολάνθιστο δέρμα.

Δεν έχω παρά
ένα σώμα φωνή
όλο αλάτι στην άρθρωση.

Αν όμως είχα
ένα πανί.

Υπόθετική διατύπωση που όμως δεν ολοκληρώνεται, καθώς
λείπει η απόδοση. Μπορεί να θεωρηθεί ως έκφραση της επιθυ-
μίας της να φύγει, να ταξιδέψει, να ζήσει ελεύθερη.

Άμεσος συσχετισμός με τον τίτλο

και δικαιολόγησή του, καθώς

μπορούμε να τον αντιληφθούμε με

διπλή σημασία: α) σκαρί= πλοίο

β) σκαρί = σώμα

οικονομικο-κοινωνικές και πολιτικές συνθήκες
εποχής οικονομικής και κατ' επέκταση κοινωνικής
κρίσης/υπαρξιακή αναζήτηση ατόμου

Διατύπωση κεντρικού θέματος

1. Ο άνθρωπος είναι υποχρεωμένος να
δέχεται ό,τι συμβαίνει γύρω του και να
προσαρμόζεται, ακόμα κι αν δεν τον αντι-
προσωπεύουν.

2. Οι περιορισμοί που επιβάλλονται στο
ανθρώπινο σώμα από το κοινωνικό σύνολο

3. Η αδυναμία απομάκρυνσης από τους πε-
ριορισμούς που επιβάλλονται στον άνθρωπο

εξαιτίας του φόβου του για το άγνωστο

4. Η φυσιολογική φθορά του χρόνου περιο-
ρίζει το ανθρώπινο σώμα

5. Η επιθυμία του ανθρώπου να ξεφύγει
από όλους τους περιορισμούς που επιβάλλει
η κοινωνία και η φύση

μεταφορά: επιθυμία της ποιήτριας να μείνει νέα, να
προστατεύσει τον εαυτό της από τη φθορά του χρόνου

διαδοχική χρήση υποτακτικής σε ενεστώτα που δηλώνε
την επιθυμία της για διαρκή ανανέωση

μεταφορά: τα ωφέλη και η ευτυχία που βιώνει ο
άνθρωπος ξεφεύγοντας από τους περιορισμούς
Παραπέμπει και στη νιότη, σε μια ηλικία όπου η
φθορά του χρόνου δεν υφίσταται

μεταφορά: η φθορά του χρόνου

[Καλλέργη 2016: 45] **συγκεκριμένο**

Απουσία σημείων στίξης: Η ελλειψη δομής στον λόγο της ποιήτριας μαρτυρά την
ψυχολογική κατάσταση στην οποία βρίσκεται.